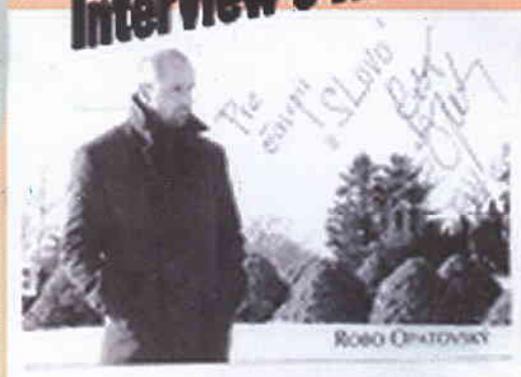

časopis študentov Gymnázia M. R. Štefánika

SLOVO

JESEŇ
2005

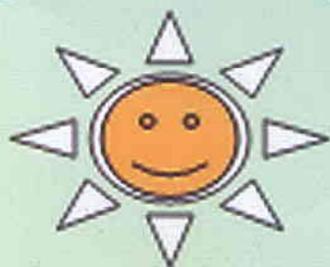
Interview s Robom

☺
FESTIVAL
KROKROK

Letné festivaly

Nové Mesto nad Váhom

SLOVO!

Šéfredaktor:

Monika Bunčáková (Moni) - 2. B

Redakčná rada:

Radka Valovičová (Radka) - Sexta
 Andrea Tittelová (Aďa) - Kvinta
 Danko Štefanovičová (Danka) - 3. A
 Vladimíra Kramská (Vladka) - 2. B
 Jana Haganová - PRI
 Natália Rydzá - PRI
 Martina Šimorová - SEK
 Jana Stankovičová - TER
 Adela Petreová - TER
 Martin Bušo - TER
 Marián Miškovič - KVA
 Erik Nedorost - KVA
 Paulína Žákovcová - 1. A
 Jana Potfajová - 3. C
 Lucia Potfajová - 3. C
 Peter Gašparík - 3. C
 Mária Mikulcová - 3. C
 Peter Kostelný - 1. B bil.
 Martina Babičová - 1. B bil.
 Monika Vojteková - 2. A bil.

Fotografi:

Kristína Drobná- 2.B
 Barbora Mihálová- 2.B
 Andreja Tittelová- Kvinta

Pedagogická

spolupráca:

Mgr. Radoslava Nemčeková
 Mgr. Dana Uhríková
 PaedDr. Daniel Bradáč

Adresa redakcie:

casopisslovo@zoznam.sk
 Gymnázium M. R. Štefánika
 Športová 41
 915 01 Nové Mesto nad Váhom

Cena 15 Sk/ výtlačok

Náklad

200 kusov

Redakcia si vyhradzuje právo na jazykovú a štylistickú korektúru príspevkov.

Naj...naj...najlepšie z najlepšieho

3.- Welcome to our show - vítame nové tváre

4./ 5.- Srbsko - nová družba

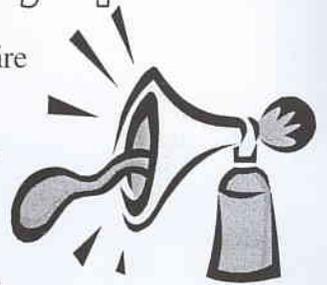
6.- „Sladučky Robko“ - exkluzívne interview

7./ 8.- Letné festivaly – videli sme za Vás

9./ 10.- Italia - skvelá dovolenka

15./ 16.- Šplechy - stalo sa na našich hodinách

17.- Ftipkáreň - zasmejte sa na „supervtipoch“ od p. prof. Bradáča

...a mnoho ďalších skvelých článkov – treba si pripraviť len

VNÍMAVÉ

MIESTO PRE VÁS Vážení čitatelia!

Dostalo sa Vám do rúk nové číslo nášho školského časopisu SLOVO. Ako ste si iste všimli, redakčná rada sa rozrástla o nových členov a časopis si obliekol nový šat. V záujme zlepšenia našej práce by sme privítali i Vašu aktívnu spoluprácu, prípadne by sme sa potešili Vaším pripomienkam, ohlasom, či podnetom na zaujímavé reportáže z diania v škole. Pre lepšiu komunikáciu s Vami sme pripravili dve poštové schránky:

1. pre klasikov, tá visí na nástenke Školský hlásnik (pri chlapčenských WC na prízemí ☺)

2. pre PC – zdatných e-mailovú (viď. vľavo)

Špeciálna vďaka patrí prvým externým prispievateľom:

kolektívu 3.C

Kristína Drobná -2.B

Dagmara Pačková -2.B

Monika Martáková -2.B

Marián Mojžiš -2.B

Martina Sláviková -2.B

Soňa Pavlovičová -2.B

Patrik Rzávský -2.B

Tomáš Morávek -2.B

Barbora Čačíková -2.B

Udialo sa v čísle minulom

Minulé číslo si vyslúžilo **pochvalu** od našej **pani riaditeľky Vitáskovej**. Jej slová si hlboko ceníme a snažíme sa ešte viac zaujať, zabaviť i poučiť Vás. Za spoluprácu a schválenie článku, ktorý obsahoval mená a zážitky s nimi, ďakujeme **p. prof. Ilievovi, Malekovi, Gombarskému** = lyžiarsky výcvik. Na otázky našej redaktorky ochotne odpovedala **p. prof. Majerníková**, taktiež jej patrí veľká vďaka. Tento rok sa tešíme sa **nové posily** redakčnej rady, ako ste sa dočítali na predchádzajúcej strane, môžete nám však **pomôcť** aj inak. Ukážte rodičom,

známym, priateľom náš časopis, možno sa im zapáči a budú chcieť, aby vychádzal aj naďalej, stačí nám pomôcť **finančne**. Čakáme na vaše ohlasy.

Ďalší školský rok sa už rozbehol v plnom prúde. Mozgové závitky sa nám naplno točia, naberáme nové vedomosti, spomíname na letné zážitky a pomaličky sa tešíme na Vianoce. Čakajú nás aj imatrikulačky, stužkové, Vianočná akadémia...

Dočítania

Moni

Welcome to our show...

(v šou, ktorá nepozná Brata... :))

Alias - srdečne vítam nových nájomníkov na našom gymnáziu.

Veľmi ma teší, že k nám opäť zavítal niekto nový. Opäť Vás budem mať tú česť stretávať na chodbách a hovoriť si, že tak toto sú tí ďalší odvážlivci. Ale uvidíte, ako je tu dobre! Ja som tu už šiesty rok, niektorí ešte dlhšie a vydržali sme!!!☺ A ja osobne som veľmi spokojná... Ani si neviete predstaviť, čo všetko tu na Vás čaká. Tá najdôležitejšia je asi skutočnosť, že budete patriť do „Špičky inteligencie“ a dostanete ešte lepšiu super prezývku **KOCKÁČI!!!** Tešíte sa??? Aj ja by som sa... Ale to nie je ani zďaleka všetko! Na úvod je tu špeciálne len a len pre Vás začlenenie do našej gympláckej komunity v podobe Imatrikulačiek. Za celú redakciu Vám držím palce, ale nie že by to bolo zlé... Sranda skrátka musí byť... Neberte to však zle!!!☺

Ďalej je tu super pár dní - ulievačka v podobe Vianočnej akadémie. Pár dní pre tých šťastlivcov, ktorí budú mať tú česť svoj talent predviesť, nielen sedieť v hľadisku, poprípade patrične všetko skritizovať, ale však aj takých treba. Čo by sme bez nich robili, no nemám pravdu?☺ Nehovorím, že všetci sú takí! Ja len, keby si to niekto zle vysvetlil, to by som naozaj nechcela!...

Ďalej je tu len a len pre Vás špeciálna ponuka v našom krásnom bufete! Obísť ho, nech Vám ani nenapadne! To by bola osudová chyba☺.

A ešte? Teraz ma už nič takého nenapadá, tak sa nechajte prevapíť. Ja však dúfam, že tak ako posledné, tuším 2 roky, ani tento nevynecháme

super cestu vláčikom do Piešťan na ďalšie veľmi zaujímavé predstavenie, a keď nás už nezaujme to, tak aspoň tá prechádzka po Sklenenom moste... ale podľa najnovších informácií z kuloárov, ide sa do Žiliny a „na skle maľovať“.

Som si istá, že tento školský rok bude opäť niečím zaujímavým a výnimočným, a možno práve kvôli Vám.. Tak teda veľa šťastia!!!☺ A hlavne čítajte naše super Slovo a ešte lepšie, prispievajte do neho! My budeme všetci len a len radi!!

Radka

Kde sa robí, nezavádzame.

NOVÁ DRUŽBA

Nervózni profesori, vystresovaní žiaci, plné ruky práce...Aj tak by sa dalo charakterizovať čakanie na príchod srbskej delegácie na naše gymnázium. Samozrejme, chceli sme sa blysnúť v tom najlepšom svetle. Stalo sa, pochvala neunikla ani škola, ani profesori, ani žiaci, ani Slovo.

My sme sa tiež pilne pripravovali na rozhovor s týmito zahraničnými profesormi. Otázky boli vymyslené, všetko dohodnuté, my nedočkaví a zvedaví. S kým budeme robiť rozhovor?

A potom to prišlo, pani riaditeľka Vitásková nám predstavila pani riaditeľku Jordanku, ktorá nám ochotne odpovedala na všetko. Srbčina a slovenčina sú si síce podobné, ale aj tak „vd'akabohu, za končatiny☺. Nakoniec sme sa dohovorili, či už rukami, nohami, občas nejaká srbčina i slovenčina, nemčina, či angličtina, ale zvládli sme to a tu je výsledok.

Akú ste mali cestu?

Dobrá, dlhá, zaujímavá. Dlhو sme čakali na hraniciach, či už na srbsko-maďarských alebo na maďarsko-slovenských.

Koľko dní pobudnete na Slovensku, na ktorých miestach?

Budeme tu štyri dni a len v Novom Meste nad Váhom, inam nejdeme. Prvýkrát som tu, ale nie na Slovensku, to som navštívila viackrát. Prvý raz v roku 1987. Bola som v Žiline, Nízkych Tatrách i Vysokých Tatrách, v Banskej Bystrici a Bratislave.

Učí sa u Vás slovenčina? Je žiadaná?

Učí sa fakultatívne (nepovinný predmet). Žiadajú ju Slováci študujúci v Srbsku. Okrem slovenčiny sa učí nemecký, ruský, latinský a anglický jazyk.

Čo sa Vám na Slovensku páči najviac?

Je tu pekne, krásne mesto, okolie, príroda a najviac sa mi páčia ľudia.

Aký názor máte na našu školu?

Super!!!

Aké sú vo Vašej škole vzťahy profesor versus žiak?

Dobré, tolerantné.

Ktorí študenti sú podľa Vás lepší, srbskí alebo slovenskí?

Rovnakí. Srbskí žiaci sú múdri, šikovní, temperamentní, slobodní (otvorení).

Poznáte niektorých našich študentov/ profesorov osobne?

Študentov nie. Včera sme sa zoznamovali s profesormi. Poznám p. prof. Brezinskú, p. riaditeľku a p. prof. Bradáča už dlhšie.

Aký predmet majú najradšej Vaši žiaci?

Milujú telesnú, informatiku a jazyky.

Aj u Vás vychádza školský časopis?

Áno, volá sa „Negatív“. Spolupracuje na ňom 10 žiakov s profesormi. Vychádza dvakrát za rok. Študenti si vyprosili farebnú tlač, i keď je to drahé.

Ako sa Vám pozdáva naše „Slovo“?

Páči sa mi, je dobré. U nás časopis obsahuje aj módu, tvorivosť mladých a hudbu, toho máte málo, my ideme ďalej od učenia.

S akými problémami bojuje Vaša škola?

Asi ako všade, je to v prvom rade fajčenie, u nás fajčia študenti na školskom dvore, a aj chodenie poza školu je bežné.

Ako funguje Vaša škola?

Raz je to ekonomická, raz stredná škola. Strieda sa to po mesiaci, nie je to dobré, učí sa do večera, ale žiaci sú v pôvodných triedach. Má to systém, už sme si zvykli. Pri cca. 500 žiakoch je veľký

problém s hygienou, čistením priestorov.

Čo ste už stihli vidieť a čo Vás ešte len čaká?

Včera sme boli na Bradle a v rodnej izbe M. R. Štefánika. Dnes som bola na hodine chémie, pôjdeme na koncert, potom máme dohodnuté stretnutie s primátorom a prehliadku centra mesta.

Podľa čoho je pomenovaná Vaša škola?

Nesie názov 20. októbra. Vtedy bolo v roku 1945 oslobodené mesto Báčska Palanka.

Koľko študentov navštevuje Vašu školu?

Presne 553.

Aký majú záujem o vysoké školy? O ktorú najviac?

Hlásia sa na všetky školy, prevláda ekonómia, právo a filozofia.

Študujú žiaci od Vás aj na Slovensku?

Áno, dve študentky už dva roky chodia do Bratislavy na farmáciu a architektúru, je to Černí Kristína a Soňa Brakov. Vedia po slovensky, ale slovenčinu sa učili už predtým. Žiaci sem chodia aj na lesnícke fakulty.

Ďakujeme za rozhovor...

Moni a Radka

Slovenčina je populárna

Dostalo sa mi
cti urobiť
pre náš
školský

časopis rozhovor, s pani profesorkou slovenčiny E. Hložanovou. A keďže ja som tvor zvedavý, pani profesorka musela mať zo mňa radosť...☺ Pýtala som sa jej na všetko, ale najviac na školu. Veď čo iné nás zaujíma (alebo malo by zaujímať...)?!

Zistila som, že o našu slovenčinu je tam dosť veľký záujem. Trochu toho nadšenia by nám mohli niekedy požičať... Ale ich hodina slovenského jazyka je úplne iná ako tá naša. Učia sa ho pomocou rôznych ľudových múdrostí, ako sú napr. hádanky, riekanky; potom sa venujú dejepisu – dejinám spolunažívania, manifestáciám,

dôvodom sťahovania z Hornej Zeme na Dolnú Zem; zaujímavý je však pre nich hlavne preklad textu. Slovenský jazyk tam patrí medzi nepovinné predmety, a tak nie je klasifikovaný.

Títo študenti radi navštevujú divadelné predstavenia (a nie z dôvodu ulievania!...), ale ešte radšej divadlo hrajú.

Navštívili dokonca aj medzinárodný festival Hluchý telefón v Žiline.

Na najstaršom gymnáziu (z roku 1919) v Báčskom Petrovci sa normálne súťaží v slovenskom jazyku. Pre nich sú vraj tie testy veľmi ťažké, ale neviem, neviem, ako by dopadli u nás...:-) Asi podobne...

V rozhlase Nový Sad pravidelne usporadúvajú recitačné súťaže čisto v slovenčine. Podobne ako my, píšú 4 veľké písomné práce za rok. Aby som nezabudla, aj oni v Srbsku preferujú tzv. opačné známkovanie (ruské...),

ale koniec roka oslávia rovnako ako my vysvedčením. Ale aj tu platí, že nie je oslava ako oslava.☺

Aké vysoké školy preferujú srbskí študenti? Zamerané predovšetkým na ekonomiku, elektrotechniku, informatiku a obchod. Veľa študentov odchádza študovať do zahraničia.

A čo baví mladých Srbov vo voľnom čase? Dievčatá - móda a obliekanie, chalanov to ťahá k počítačom, internetu, mobilom, hudbe, športu a ako som už vyššie spomenula - aj k divadlu. Berte si príklad! ☺

Čiže, keď si to tak zhrnieme, veľmi sa od nás neodlišujú...

Touto cestou chcem ešte poďakovať milej pani profesorku za veľmi príjemný a dúfam, že nie posledný rozhovor. A tiež za super venovanie pre naše Slovo!☺

Radka

Pre školský časopis Slovo

na pamiatku a

úspešnú drvičku profesorka slovenčiny
Elena Hložanová

10.06.2005

"Sladučký Robko"

Popoludnie, deň v škole za nami, nastáva pár hodín oddychu. Teda, aspoň sme v to dúfali. Aby ste nám verili, že na Slove pracujeme nonstop, tu je dôkaz.

Nežné pohlavie určite vie, čo myslím, keď píšem, že sme sa my, štyri baby, vybrali na akciu Oriflame. Kozmetičky tam s vami porobili, čo ste chceli. No a my sme chceli Roba! ...konkrétne... rozhovor so spevákom Robom Opatovským, ktorý tu hral a spieval. Poprosili sme ho o krátke interview.

Zobral to doslovne: **krátke a výstižné** odpovede. Tak tu ho máte!

foto: Kika

Dadka, Kika, Borka + Robo

Kto je Vaším idolom?

Humorista Milan Lasica.

Od koľkých rokov spievate?

Od 23.

Čo Vás priviedlo k spievaniu?

Milujem hudbu.

Aký muzikál máte rádi?

Pomáda.

Ktorý predmet bol v škole Vaším najobľúbenejším?

Hudobná výchova.

Máte priateľku?

Momentálne nie. (Kočenky, máte šancu! ☺)

Koľko albumov ste vydali?

Päť albumov, z toho je jeden v angličtine.

K. Drobná,
B. Čačíková,
D. Packová
Moni

Ako spozná človek, že nie je hlúpy?
Múdry človek to nespozná nikdy a blbecovi je to jedno.

Jednoducho pohoda

Tak ako k zime patrí sneh, dnes už neodmysliteľnou súčasťou leta sú letné festivaly. Tým najväčším a najvýznamnejším je už 9-ty rok **Bažant Pohoda v Trenčíne**. Dňa 15. a 16. júla 2005 počasie hudobným nadšencom skutočne prialo. Medzi prvými vystúpili Tucan, 100°C, Vrbovské vrby a Hudba Ozbrojených síl SR.

Hlavnou myšlienkou Pohody je tolerancia medzi ľuďmi obľubujúcich akýkoľvek hudobný štýl. Každý človek, ktorý potrebuje pre svoju existenciu zvuk lahodiaci ušným bubienkom, si prišiel na svoje. Headlinermi boli The Prodigy a Garbage, no za povšimnutie stáli aj Vec, Trosky, Asian Dub Foundation, poľská punková legenda Dezerter, Huun Huur Tu, Toky, Ska 2 Tonics, British Murder boys, Toots Manula, Omara Portuondo, Chór vážskych muzikantov a mnohé ďalšie. Filmoví fanúšikovia využili

open air kino a lákadlami boli rôzne zaujímavé filmové snímky, ale najmä predpremiéry filmov Sin City: Mesto hriechu, Taking Off a groteska Skřítek s hudbou skupiny MIG 21. Komunikatívni ľudia mohli prezentovať svoje názory zapojením sa do zaujímavých diskusií v aréne TB a v SME aréne. Ak by ste náhodou pociťovali momentálny nedostatok zábavy, mohli ste sa vyjašiť pri paintballe, futbale, bungee jumpingu, nafukovacím basketbale a futbale, zdarma si zasurfovať po internete alebo príjemne si posediť v dvoch

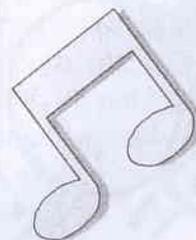
čajovniach. Pravdepodobne 90% návštevníkov festivalu očakávalo extravagantné britské trio The Prodigy. Po krátkom, ale veľmi výdatnom, ležaku sme sa konečne dočkali a v ohromujúcej hre svetiel sa zjavili Maxim, Keitn a Liam. Ukázali nám, čo znamená pravá, energická, živelná, výbušná, bezpochyby i príťažlivá a nezabudnuteľná šou. Všetkých priviedli do varu, hity ako Firestarter, Breathe, Poison. Dostali sa každému pod kožu a nikto nedokázal nehybne stáť. Čo dodať na záver? Skvelá akcia, ktorú sa oplatí zažiť.

Myjava fest

Chladnejšie počasie, amfiteáter Trnovec na Myjave a hudba. Stred leta si treba užiť, tak a ideme na to... Začala skupina Street Spirit, po nej Vanilla Club a potom dlho očakávaný, dlhovýšľý idol, finalista Superstar Samuel Tomeček & Free Inna Cage. Niektoré baby boli namäkko, ale podľa mňa to najlepšie ešte len prišlo. Ex Tip, Cliché (mimochodom, zháňam CD tejto chlapčenskej formácie, ak ho niekto z vás vlastní, budem veľmi vďačná osobe, ktorá mi ho požičia). Českí

chlapci z Chinaski tiež neboli na zahodenie. Po nich nasledovali U.K.N.D-áci, ktorí odpálili večer. Trošku sa rozpršalo, ale to nevadilo, lebo zábava pokračovala s Babylonom, Arzenom, Gladiátorom. Od polnoci sa ešte teenageri bláznili so Slobodnou Európou. Punk-rockový fest sa skončil o 4-tej ráno. Táto hudobná akcia neprilákala veľa ľudí (len okolo 2000), pretože to bola jej premiéra. O rok bude návštevnosť určite

väčšia, ak sa pridete zabaviť aj vy! Čaká sa len na Vás!

Raz vidieť je lepšie ako 100x počuť.

READY

OKEY

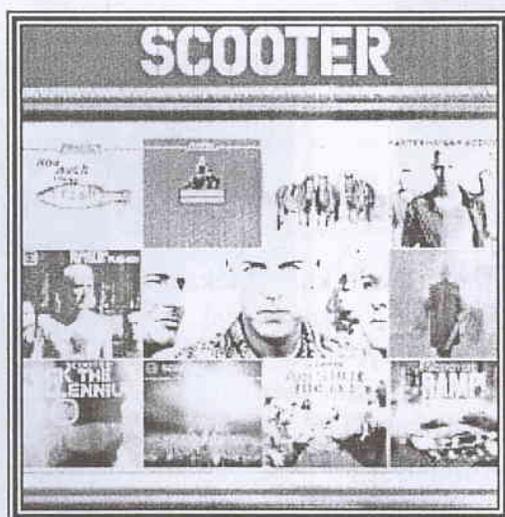
MOON

Dvojdňový festival v Poprade bol naozaj super. Zažila som jeho atmosféru a vychutnala si koncerty slovenských, českých i svetových hviezd „naživo“.

Priamo na miesto tejto úžasnej hudobnej akcie som sa spolu s priateľmi a mojím ocom dostala rýchlikom v piatok. Na obed sme už rozkladali stany vedľa popradského futbalového štadiónu. Pre mňa a sesternicu Zuzku jeden stan, pre kamošov Aja, Roba a tatina druhý. Veci boli napratané v nich a my už označkovani „OKEY náramkami“ na štadióne.

Začiatok 9. ročníka Ready Okey Leta 2005 odštartovala skvelá moderátorská dvojica Evita a Mirec. Udržovali 25-tisícový dav v úžasnej nálade. Všetci sa zabávali a spievali so skupinami U.K.N.D, P.S., Babylon, Hex,

Buty, či Gladiátor. Noc sa už blížila, slnko dávno zapadnuté a my čakáme na... ..na Scooter!!! Počas ich vystúpenia

sa nám telami prehánalo, hádam, 220 voltov. H. P. Baxxter, nestarnúci spevák tejto nemeckej skupiny, odspieval vyše hodinový koncert. Chlpským očiam určite lichotili dve pôvabné „scootrovské“ tanečnice, ktoré boli viac vyzlečené, ako oblečené☺.

Prvý deň bol za nami a ten druhý nás ešte len čakal.

V sobotu excelovali hviezdy z Česka a zo Slovenska. Okrem iných v tento deň zažiarili MC Vrabec s Diagnózou B. skupina Peha, Verona, sladký Tomáš Bezdeda i rebelský Robo Mikla (výnimočne neukázal na pódiu svoj zadok ani predok☺, ale vyzlečenie do pol pása si aj tak neodpustil☺). Ďalšie hity odpálila Zuzana Smatanová s Desmodom, Chinaski, No Name a IMT Smile so Samom Tomečkom. Jednozračnou hviezdou večera bolo zoskupenie Horkýže Slíže. Mali dobrú náladu, ktorou veľmi rýchlo nakazili úplne všetkých. Hudba skončila, ale nás ešte niečo nádherné čakalo. Bol to viac ako hodinový ohňostroj (podľa odhadov môjho kamaráta stál minimálne 5 miliónov)!!! Takže už len pre tento zážitok sa oplatilo zaplatiť vstupné. Počas tejto hudobnej akcie prebiehali i zaujímavé súťaže, ako napr. Miss mokré tričko, či Mr. mokré slipy, pitie piva i coca-coly na ex. alebo tetovanie partnerovho tela logami Rádia Okey.

Tak to by bolo asi tak všetko. A dúfam, že na budúci rok sa tam všetci stretneme, lebo: „Málo nás, málo nás, poďte všetci medzi nás!“ Nech nás je konečne milión!!! A spolu si zakričime: „Poprad zdraví Slovensko!!!!“

Moni

or

Kto nikdy nebol dieťaťom, nemôže sa stať dospelým.

EXKURZIA SMER MARTINI

KVARTA a dosť veľká časť žiakov PRÍMY sme išli na exkurziu do ďalekých končín Slovenska. Pred vchodom už vrčí pán Urban so svojím tátošom (autobusom) a hŕba ľudí. Občas ešte zaznie volanie hlavnej vedúcej exkurzie p.prof. Šimovcovej, ale o pár minút už sedkáme v pohodlnom autobuse, mávame rukami ako zastavami našej triednej p.prof. Botfajovej. Šesť sedadiel vzadu je obsadených, samozrejme, len ženským

Úsmev, prosím!

foto: Ad'a

pokolením a o chvíľku zaznie príkaz od vždy usmievajúcej sa matematikárky a slovenčinárky, p.prof. Nemčekovej: „Žiadne žuvačky, štrúdle a rezne od babky, všetko až vonku!“ My sme, samozrejme, všetci poslúchali☺ a nášmu žalúdku podľahli vecičky ako maková štrúďľa, či lákavé bagety. ☺

Poberali sme sa cestou - necestou do dedinky Teplička nad Váhom. Naším cieľom bola mŕtvola (400 rokov nepohnutá a celá) Žofie Bosniakovej a veľmi milý kostolík. Bol priam očarujúci, ale milo prekvapili aj WC-ka jedného nemenovaného podniku, ktoré boli až veľmi čisté, a to myslím vážne!!! Po tejto emotívnej a zaujímavej zastávke sme sa ocitli v mojom rodnom meste, kolíske slovenskej kultúry a histórie, v Martine. Nasledovala návšteva

skanzen (pre tých nevedomých- múzeum slovenskej dediny). Pani sprievodkyňa sa nám síce snažila vysvetliť všetky základy týchto dreveníc, ale podaktorí si, bohužiaľ, pomýlili studňu s búdou pre psa (moja maličkosť)! Ide sa do Slovenského národného múzea v Martine, to bol ďalší plán. Tento objekt som už dávno predtým mala obhliadnutý, ale aj tak som si pekne vypočula výklad veľmi sympatického sprievodcu, ktorý bol pre mnohé dievčatá atrakciou číslo jeden! Mŕtvol a hrobov nám ešte dosť nebolo, a tak nasledovalo blúdenie po Martinskom cintoríne. Nepretupíte však všetko (dážď, hroby, kostol) len aby ste si nakoniec toho všetkého oddychli v Žiline v nákupnom centre „Dubeň?“

Bola to fajn exkurzia a možno raz pojedeme v oktáve aj do Košíc☺.

BON GIORNO ITALIA

„Ja sa teším!“, „Bože moja batožina váži asi sto kil!“... Slová, len obyčajné slová úžasu, vyznievali z našich úst pri prvom stretnutí s autobusom, ktorý nás mal bezpečne dopraviť až na miesto oddychu. Predstavte si tú nádheru, kufor Karosy naplnený chladiacimi boxami, taškami paradajok, jablák, kartónov mlieka a sušienok. Telocvikári pomáhali ako sa dalo a my sme sa pomaly ale isto, natlačili do nášho autobusu. Smer cesty – SAN MARINO.

Prvé naše kroky z autobusu smerovali na to správne miesto - toalety za 0,30 €. Po pol hodinovom šliapaní sme sa ocitli na krásnom nádvorí- celé San Marino bolo odiaľ vidieť ako z rozprávky. Šibnutím čarovného volantu autobusu sa nakoniec nachádzame pred naším kempom.

Najvzácnejší sú ľudia, ktorí
zvládnu vyčarovať úsmev na tvári iných ľudí.

Dovolenka sa začína!!! Prvé zoznamovania, bazén, fotky a prvý výlet na pobrežie. Nohy sa nám zabávajú do chladného

piesku, kreslíme doň obrázky, hľadáme mušle, či krabov, sme šťastní ako malé deti. Túžba po tanci je veľmi silná a po

hodinovej konverzácii s prívetivým barmanom sa nám podarilo vybaviť si vlastnú disco.

Pondelok sa opäť budíme do krásneho, teplého rána a raňajkujeme slovenskú vianočku. Pohoda na pláži, volejbal, more. Po obede odchádzame z pláže skôr a ide sa nakupovať. Melóny, hrozno a nejaké tie nápoje...

V utorok sme navštívili trhy v neďalekom mestečku San Benedetto. Zjednávanie cien, suveníry, nákupy väčšieho i menšieho rázu a nakoniec talianska zmrzlina.

Streda sa niesla v duchu romantických prechádzok po centre nášho mestečka a naplnenia si našich žalúdkov pizzou a zmrzlinou. Poobedné ohriatie sa na pláži a večer jedna z najlepších disco celého pobytu. Živá hudba, nechýbal, samozrejme, DJ Antonio(okrem iného aj náš skvelý učiteľ tancov).

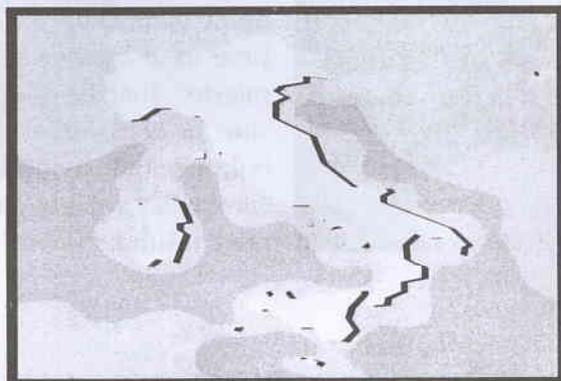
Štvrtkové poobedie bolo napäté, ale dobrá nálada nechýbala aj tak = niektoré osoby, vrátane mňa, to schytali v bazéne, do ktorého leteli v peknom suchom oblečení. Neskôr sa dokonca pár ľudí zapáčilo vziať nožičky a priložiť ruku k dielu zvanému zemiakový šalát. Večer nám už tretí raz pršalo, ale to nezabránilo niektorým ľuďom navštíviť miestny supermarket, vymyslieť ešte počas dňa báseň a nakoniec to všetko pekne zakončiť. Slová plné vďaky našim zlatým šéfovým sa len tak hrnuli a DJ Antonio „trsal“ ako sa dalo = záverečná disco. V posledný deň sme trochu teplého gulášu do žalúdkov naliali hneď zrána a o chvíľu sadli do Karosy a štartujeme smer Benátky. Prehliadka stála za to. A po nej? Potom už nič nebránilo tomu, aby sme sa plný dojemov, suvenírov a darčiekov pre najbližších vydali na cestu domov.

VELKÁ VĎAKA patrí našej **úžasnej pani riaditeľke** za všetko, čo pre nás za ten krásny spoločný týždeň spravila. Ďakujeme i našim **milým profesorkám p. prof. Botfajovej a p. zástupkyni Madrovej** a všetkým ostatným dospelým, ktorí ochotne dávali na nás pozor, aj keď niekedy možno nemuseli až taký veľký☺.

Ad'a

P.S.: Jedlo bolo skvelé!

Nové tváre v profesorskom zbore

Nie je ničím výnimočným stretnúť na chodbách gymnázia usmievavú tvár. Novou usmievavou tvárou na našich chodbách je pani profesorka Zuzana Popelárová, angličtinárka, cestovateľka, najmä však milá a úprimná osoba, ktorá nám na seba čo - to prezradila...

1. Prečo ste si vybrali ako svoje pôsobisko práve GMRŠ? Čo ste od neho očakávali?

S touto školou mám i ja niečo prežité... Očakávala som tu dobrú spoluprácu s najinteligentnejšími žiakmi.

2. Predpokladáme, že Vaše očakávania sa splnili...

Čiastočne.

3. Bolo Vaším snom byť učiteľkou?

Nikdy som nemala vysnívané povolanie, to čo je pre mňa tým pravým, zistím, až keď si to vyskúšam.

4. Čo ste vyštudovali?

Pedagogickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave -

psychológiu, anglický jazyk a literatúru.

5. Trochu sme pátrali a dozvedeli sme sa, že ste veľa cestovali. Ktoré končiny ste navštívili?

Rumunsko, Chorvátsko, Grécko,... To boli rodinné dovolenky, ktoré ale za cestovanie nepovažujem. Pre mňa sa cestovanie nezlučuje s pohodlím a istotou. Neskôr som však cestovala napríklad po USA (s kamarátmi sme prešli na prenajatom aute východné pobrežie), Fínsku, Švédsku, Dánsku, v Nórsku som raftovala a vystúpila na ľadovec, rok som pracovala v hoteli v Írsku,...

5. A kam sa ešte túžite pozrieť?

Mojím snom je navštíviť Nový Zéland a Afriku.

6. Cestovanie sa nezaobíde bez nejakých trapasov. Stal sa Vám nejaký?

Iste. V Amerike sa mi podarilo namiesto vymotania sa z letiska, spustiť požiarneho poplach. Všetko sa tam zablokovalo, zamklo a keď som videla ako sa na mňa rútia 120 kilogramové černošky „sekuritáčky“ s vysielaczkami a tak... najradšej by som bola doma pri mame. Tá bola ale ďaleko.

6. Máte nejaké životné krédo, podľa ktorého sa v takých situáciách riadite?

„Nebude to také ľahké, drahá.“

Peter a Majka

Pán profesor Martin Kačic (náuka o spoločnosti) je ďalším „nováčikom“ v profesorských radoch, preto sme vypovedali aj jeho. Bolo pomerne ťažké ho zastihnúť a jedinou možnosťou bolo nechať mu dotazník na vyplnenie. Z neho sme sa, okrem iného, dozvedeli, že má rád nedokončené výpovede... ☺

1. Prečo ste si vybrali ako svoje

pôsobisko práve GMRŠ?

Dozvedel som sa o tejto možnosti spontánne a zareagoval som... Do rodiska som sa vrátil asi po pätnástich rokoch.

2. Aké sú Vaše prvé dojmy z neho?

Gymnázium je veľké a „ľudové“, jednoducho žiadna byrokratická mašinéria. Nemám rád byrokratické mašinérie...

3. Čo ste vyštudovali?

Filozofickú fakultu v Bratislave, teológiu v Bratislave a Banskej Bystrici.

4. Čo Vás k tomu viedlo?

Hľadanie života...

5. Radi polemizujete, diskutujete, filozofujete...

Myslíte, že filozofom sa človek rodí, alebo sa ním stáva počas života?

Predpoklady nájdete v sebe, ďalej ich len rozvíjate...

6. Prezradíte nám svoju životnú filozofiu?

Haha... A to je čo?!?! Ale vážne - Žiť tak, aby som sa smelo mohol občas pozrieť do zrkadla... ešte vážnejšie -

Podstatné sú kroky, ktoré sú v živote neviditeľné!!! Tomu určite rozumiete...

7. Snívate? Zveríte školskému časopisu svoje nesplnené sny?

Snívam... Naozaj sa splnili všetky... Hihi...

8. Čo považujete za svoju najlepšiu a čo za svoju najhoršiu vlastnosť?

Najlepšia možno trpezlivosť alebo zmierlivosť, najhoršia asi nedochvilnosť.

9. Ako by ste sa na záver opísali jedným slovom?

NOMÁD.

Lucka a Janka

Žena síce nemá orientačný zmysel, ale muž nevie nájsť v zásuvke ponožky.

11

Internet, počítače, ...

Dôležité pre náš každodenný život. Niekedy sa bohužiaľ stáva, že zapnete Váš monitor počítača a na jeho obrazovke nesvieti nič. Surfujete po internete a zrazu sa môžete radosť z nového vírusu na Vašom počítači.

Našťastie pre nás menej zdatných máme na našom gymnáziu vyučujúcich, ktorí Vám vždy ochotne pomôžu a poradia. Nováčikom v kabinete informatiky od začiatku tohto školského roka je i pán profesor Miroslav Oravec. Poďme sa naňho pozrieť lepšie!

1. Pán profesor, čo Vás viedlo k tomu, aby sa tak intenzívne začali venovať počítačom?

Možno to, že som v podstate stál na začiatku vzniku počítačov. V časoch, keď sa začali stávať dostupné ľuďom. Aby som povedal pravdu, najprv som ich neznášal, ale neskôr sa môj postoj k nim zmenil a venujem sa im už 23 rokov.

2. Práca so študentmi si vyžaduje i pevné nervy, dávku optimizmu, napriek tomu Vás vždy vídavam na chodbách s úsmevom na tvári. Ako je to možné?

Pretože som ešte poriadne nevníkol do tajov študentskej duše a pedagogickej práce. Až do toho úplne vniknem, možno mi ten úsmev zmrzne ☹

3. Čo Vás podnietilo pracovať a vyučovať na našom gymnáziu?

Po 22 rokoch v armáde ako profesionálny vojak som začal hľadať svoje uplatnenie v civilnom sektore. Je to totiž úplne iný svet. Vôbec nie je ľahké nájsť sám seba v tomto sektore a práca pedagóga je jedna z foriem, ktorú si chcem vyskúšať. Uvidím, čo mi to prinesie a ako sa ďalej bude všetko vyvíjať. Gymnázium M. R. Štefánika považujem za školu s najlepšou úrovňou v novomestskom okrese, i keď informatike tu nie je prikladaná až taká dôležitosť, ako na niektorých špeciálne zameraných školách.

Vraciam sa tak i do mojich spomienok na vlastné štúdium na gymnáziu J. G. Tajovského v Banskej Bystrici. Boli to najkrajšie roky môjho života... Ach, keby sa tak chceli vrátiť ☺☺. Zavážil samozrejme i fakt, že i moja staršia dcéra navštevuje túto školu.

4. Vyhovujú Vám Vaši kolegovia v kabinete informatiky a je niekto s kým si rozumiete najlepšie?

V kabinete som iba s prof. Habovou. V susednej miestnosti sedí p. prof. Pitek, ktorého považujem za veľmi seriózneho pána a p. prof. Habovú poznám už osem rokov od príchodu mojej dcéry na gymnázium a viem, že je to veľmi rozumná pani ako po odbornej, tak i po ľudskej stránke.

5. Ako by ste zhodnotili zanietenosť a vedomosti žiakov nášho gymnázia?

Väčšina študentov chápe potreby zdokonaľovať sa v tomto predmete, ale nájdu sa i takí, ktorí si myslia, že INF je len hranie sa na počítači, či internete, chatovanie... Takisto je tu problém

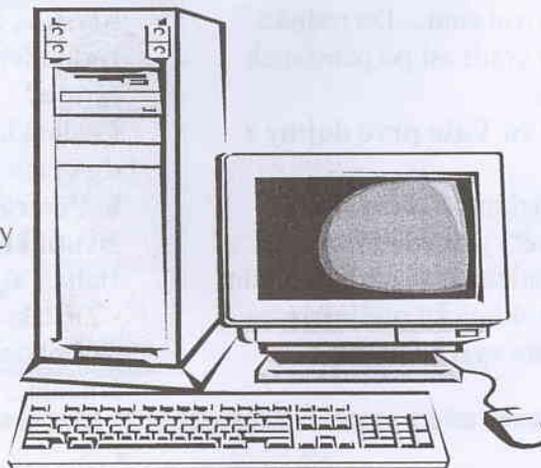
i s informatickými triedami. Ich osnovy sú trochu „oklieštené“. Z mojej dlhoročnej praxe v armáde viem, že ľudia s odborným stredoškolským vzdelaním zastávali technické funkcie, ale len vysokoškolsky vzdelaní ľudia boli schopní riadiť ľudí a kolektívy. Podľa môjho názoru sa študenti nášho gymnázia napriek menšej dotácii hodín môžu v budúcnosti uplatniť i na vysokých školách informatického charakteru.

Cieľom nášho gymnázia nie je vychovať špičkových odborníkov, ale ľudí veľmi dobre pripravených na prácu a manipulovanie s počítačom v každodennom živote nehladiac na odbornosť. V tejto pozícii naša škola dosahuje výborné výsledky. Napriek tomu sa i v našej škole nachádzajú chlapci, ktorí majú omnoho hlbšie vedomosti, ktoré sú až nad rámec učebných osnov. Títo študenti budú i v budúcnosti dôkazom, že i na Gymnáziu M. R. Štefánika sa dá veľmi kvalitne vyučovať informatika!

Ad'a

P.S. ODKAZ PRE VŠETKÝCH OPÝTANÝCH!!!

Pani profesorka a páni profesori, ďakujeme Vám za rozhovory a za Váš výborný prístup k nim. Vaša redakcia

12

Zástupca študentov v Rade školy

MICHAL LENICKÝ (2. A)

Ako iste všetci viete, konali sa voľby na pozíciu zástupcu študentov v Rade školy. Tieto voľby suverénne vyhral študent 2.A Michal Lenický, prezývaný aj Kečup, momentálne býva v Podolí. Narodil sa 13. 11. 1988 a ako ste si správne vypočítali má 17 rokov. Prihlásil sa, aby mohol obhajovať naše záujmy, názory a práva. Keď máte nejaké zmysluplné otázky, je v 2.A, alebo ho môžete zastihnúť na čísle 0902 324 972.

1. Ako si sa zatváril, keď si sa dozvedel, že ťa zvolili za zástupcu študentov v Rade školy?

Mňa vlastne ani nezvolili, pretože som bol jediný kandidát. Takže som nebol nejako prekvapený.

2. Čo očakávaš od tejto funkcie?

Od tejto funkcie očakávam nové zaujímavé skúsenosti, možnosť prejaviť svoj názor a obhajovať názory a práva študentov.

3. A teraz niečo o tebe. Ako vieme, nie si z našich krajov, ale si prisťahovec. Mohol by

si nám povedať odkiaľ si a kedy si sa sem prisťahoval?

Pôvodne som z Trnavy. Prisťahoval som sa sem minulý rok dva dni pred školou.

Kto je tvoj najobľúbenejší profesor?

Nemám obľúbeného profesora. Všetkých rešpektujem, ale silnú autoritu cítim k mojej triednej profesorky Vaďurovej.

Ako sa ti zatiaľ páči v škole? Baví ťa učenie?

V škole sa mi páči. To, čo tu preberáme, však pre mňa nie je príliš atraktívne, ale vedomosti si dopĺňam samoštúdiom a čítaním kníh.

Aké baby sa ti páčia?

Pekné, milé, inteligentné a optimisticky založené a mali by mať aj zmysel pre humor. (pozn. red. baby, ak ste sa identifikovali, volajte na vyššie uvedené číslo☺)

V našej triede sme len dvaja chalani a baby sú sympatické, milé. Samozrejme sa k nim správame slušne a snažíme sa im takmer vo všetkom pomáhať.

Akú hudbu počúvaš?

Momentálne počúvam Čechomor, J. Nohavicu a Polemic.

Maotko a Keny

P. S. Pre menej znalých – v škole máme ešte 1 zástupcu – konkrétne je ním Ad'ka Tittelová (naša redaktorka), ktorá je predsedkyňou študentského parlamentu a zástupkyňou nášho gymnázia v Študentskej rade stredných škôl.

VIETE, ŽE

... škola 07.11.2005 získala bronzovú medailu za skvelú prípravu študentov od Prírodovedeckej fakulty UK?

...do našej redakcie pribudlo veľa nových ľudí?

...najlepší zberači papiera za odmenu sedeli

30.09.2005 nie v škole, ale v kine?

...imatrikulačky dostali úplne inú podobu? Budú obohatené o kultúrne teleso.

...na Vianočnej akadémii máte možnosť prejaviť svoj talent v čomkoľvek?

...Matej Chlapík (3. A) vyhral 1. miesto v recitačnej súťaži Koyšove Ladce (BLAHOŽELÁME!!!)

...Pavol Podmajerský (SEP) bol na študijnom pobyte v USA

...na <http://kyberia.sk/id/1084056> je článok

o amerických útulkoch pre psov, ktorý treba šíriť?

...3 študenti 4. D (Michal Čičala, Michal Matika,

Martina Pastíriková) boli v USA tiež?

...Boris Farkaš zo 4. E študuje v Bruseli?

...kvôli tomu, aby ste mohli čítať tento časopis, získali p. prof. Nemčeková a p. prof. Uhríková supersponzora?(viď posledná strana)

...už začala vykurovacia sezóna☺

...v škole vzniklo mnoho krúžkov

...funguje Žiacka knižnica – info u p. prof.

Kurišovej

... tento školský rok bude mať stužkovú rekordných 6 tried

...od budúceho čísla bude mať Slovo špeciálnu prílohu tvorenú bilingválmi?

...od 15.10. máte svietiť aj na svojich bicyklových tátošoch

... prváci majú dôvod na plač, lebo lyžiarske výcviky sú zrušené !!!

13

Menej čítaj o životoch veľkých ľudí, svoj život urob veľkým.

Ako znášat školu?

Každé ráno vstávam a oproti mojej krásnej postele stojí zrkadlo, vidím moje zlepené oči a rozstrapatené vlasy. Za oknom leje ako z krhly, pravé jesenné počasie, ale ja už musím byť o hodinu nachystaná a vyraziť do nášho zlatého gymnázia na ďalšiu hodinu plnú výrazov, chemických vzorcov, alebo „slov, stránok, článkov, rozhovorov“...

Teraz ste sa v tomto opise možno našli aj vy! Áno, škola sa nám pred pár mesiacmi rozbehla už naplno a my sme sa dostali do stereotypu plného učenia a učenia...

Vlasy Vám vstávajú hore, keď vidíte tú horu kníh, zošitov pred sebou a viete, že to všetko sa treba naučiť.

Nadpis tohto článku, alebo v našom prípade aj rečnícka otázka, sa nás v posledných dňoch veľmi týka. Hlavne preto, že je obdobie štvrtročnej klasifikácie. ☹ Dali by sa určite vymyslieť rôzne recepty, ktoré by sa dali použiť ešte pred dvomi mesiacmi, ale bohužiaľ ťažké časy nám teraz nastanú, minimálne do polovice decembra.

Zvládnuť školu v dnešných ťažkých časoch sa musí naučiť každý, brať ju s nadhľadom. Nemyslíte si, ani naši milí profesori sa trikrát do školy netešili, ale čo sa dá robiť... Veď my sme v škole len pár rokov a oni celý život!!!

Sediť, počúvať, občas zdvihnúť ruku a milo sa

usmievať, aj to sa dá. Predstavte si však, že máte nového profesora a vy nestíhate ani len písať, a nie to sa ešte usmievať... Sú tu viaceré možnosti: 1. hlásiť sa o dušu, 2. nahodiť kyslý úsmev a tváriť sa milo, 3. odpovedať na všetko a zopakovať pre istotu aj čo netreba, 4. hľadieť, usmievať sa, odpovedať na všetko, tváriť sa milo...

Každému z nás chýba teplé, letné slniečko, voda (možno aj Zelená voda), stan, vatra a atď.. Bohužiaľ vonku prší, je 10 stupňov a lístie „šušoce“a my sedíme v škole!

Možno je to aj dobre...

Prečo je návrat do školy pre niekoho - tak strašne hrozný:

☹ Ten najdôležitejší dôvod, ktorý asi netreba ani vysvetľovať je ranné vstávanie, učenie - hrôza!

☹ Predstavte si ten pocit, že ráno v posledný prázdninový deň musíte ráno vstávať o siedmej a ísť na ôsmu do mesta do papiernictva vystáť si rad na obaly, zošity a perá...

☹ Niektorí pohodlní, ktorým sa už pred koncom školského roka nechcelo zapodievať vláčením kníh domov, si museli prísť po ne ešte počas prázdnin...

☹ Posledné, čo mnohých nepoteší, je možno aj fakt, že podaktorí lepšie situovaní, sa prednedávnom viezli pohodlným autobusom do Talianska.

☹ Bohužiaľ, každý musí prejsť skúškou dospelosti a naši štvrtáci a oktáva si to budú musieť odskákať tento školský rok.

☹ Nakoniec čo si budeme vykladať rôzne dôvody, jednoducho, tie dni plné voľna, slnka a vody = prázdniny, nám už nikto nevráti späť. ☹

Prečo je návrat do školy pre niekoho - tak strašne dobrý:

☺ Mama vrieska, otec nadáva, že nič nerobíte, len sa flákate a vy už túžite vypadnúť z toho otravného, prázdninového stereotypu do zlatej školičky.

☺ Ak máte práve desať- jedenásť rôčkov, alebo už vám tiahne na šestnásť, tak sa pravdepodobne tešíte, čo vám nová škola prinesie.

☺ Zvyk je železná košeľa, ktorú si aj tentoraz „oblečú“ naši tretiaci a terciáni pri imatrikulovaní svojich priateľov i nepriateľov, znova budeme mať o 4- hodinovú zábavu postarané...

☺ Nájde sa možno aj pár šťastlivcov, ktorí celé prázdniny museli prežiť na rodinnej chate, či dokonca v posteli, takže kontakt po dvoch mesiacoch s ľuďmi bude pre nich niečo úplne nepoznané.

☺ Nové šaty, smokingy, obleky, oznamká. Studený november a december si mnohí spríjemnia krásnymi stužkovými slávnosťami! „Navždy sa zachová v pamäti stužková...“ Ad'a

Šplechy

P: Ja mám istý vek, nehovorím, že som stará korytnačka, ale...

Š: Židia nemohli ísť ani do divadla. (študentov monológ počas hodiny dejepisu, učivo o druhej svetovej vojne).

P: Môžete si to pripraviť pre babkov, dedky...

P: V informatike je na skapanie, aj pes by tam skapal.

P: Hlavne, že na Floridu, Malorku chodíte, kde sú pamiatky v našom okolí to neviete!

P: No dávame povrch!!! (miesto pozor)

Š: Plavecký štvrtok, Utopená Streda...

P: Ako prvá dostala mestské práva.
Š: Ja som počula, že tam ako prvá rástla tráva!

Š1: Máš lupiny.

Š2: Veď si umývam vlasy šampónom proti mastnote.

Š: Esmeralda mala asi zelený zákal.

P: Slnčné svetlo je žlté.

Š: Ale svieti na bielo!

P: Sulfid arzeničný.

Š: Az.

p: Az, to je skratka pre Aztékov!

P: Zober si papier a nebudeš mi tu sedieť ako sova na dube!

P: A teraz ti dám otázku, ktorá ma teraz nenapadne...

P: Ste nenápadní ako trojmetrový trpaslík v záhrade, ako najväčší trpaslík na svete!

P: Ten váš klasák, to made in rozsyp sa, poskladaj!

P: Minule som išla do Lidlu a tam čerešne po 142 Sk! No, to by bol bomba kšeft predávať čerešne pred Lidlom!

P: Ako vzniklo slovo napr.?

Š: Predponou „na“.

P: Pod!

Š: Nie!

P: Nech sa ti páči!

Š: Nepáči!

P: Montáž je spojenie...

Š: Muža a ženy!

P: Nie.

P: Mne abstrakcia nič nehovorí.

Š: Astrológia, či čo???

P: Ja úplne nádherne píšem.

Š: To má byť akože hento?!

P: A zas nebuďte na mňa takí zlí!

P: Ja mám takého žiaka, ktorí je alergický na školu. Vlastne ja mám takú celú triedu.

P: Čo vám pripomína táto kružnica?

Š: Západ slnka.

P: Koho pretiahnem tou špongiou?

P: Nerozprávajte sa!

Š: My sa nerozprávame, my diskutujeme!

P: Veta sus.

Š: SOS?

P: Áno, občas aj SOS.

P: Nula sa môže rovnať mínus 2 len v politike, v matematike nie!

P: To sú truláci!

P: Ja sa tu cítim ako medzi stanicou a barom, neviem presne, čo mám cítiť.

Š: Mám rada mäsité jedlá, ale nie mäso.

P: To je taká veľmi prerastená trojka.

P: Rozumela si?

Š: Áno, len mi to pomaly zapaluje.

P: Treba ísť na STK-čku.

Nikdy never svetlu v očiach ženy,
to len slnko presvitá cez jej dutú hlavu.

P: Ty si vymyslela dialóg bez tej vety o tej vete
 Š: Nie! Bez tej vety a ani nie o tej vete.

P: Nie ty, tá čo vedľa teba sedí, tá kvetinková.

P: Aby som vám nestrelila, keď to neurobí triedna!

P: Baby, prestaňte, lebo vás vyhodím, puberta vami trieska a kto to má vydržať?!

P: Ja mám takého žiaka, buď ho bolí srdce, alebo je u zubára, alebo má komisionálne skúšky.

P: Vy ste tu nejakí zasoplení, aby som to nedostala od vás!

P: ...banánové šupy na Antarktíde....

P: Predstavte si, že naši chalani sa fotia na WC.

Š: To my nie!!!

P: Je zakázané fotiť sa v celej budove školy, tak si aspoň zavrite dvere na hajzli!

P: Čo tu robí tá 5?

Š: To bol omyl!

P: Aký?

Š: Veľký!

Š: Plánujete ísť do školy?

P: Áno, za vami vždy.

Š: Na koľko percent?

P: Na 105%.

Š: Z koľkých?

P: Zo 105- tich.

P: Nereční, rušíš mi príjem.

Š: Nesmejte sa, ja sa nemôžem smiať, lebo je BIO 4!

P: Musím počkať na ten počítač, to je už dedko.

Š: Takže senior.

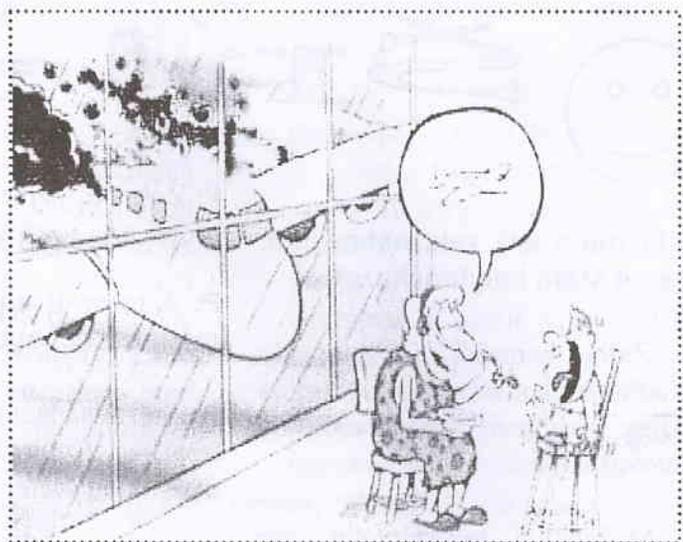
P: No čo sme v OŠI? (Osobitná Škola Internátna)

Š: Môžeme si vybrať?

P: Nič!

Š: Prečo?

P: Lebo zajac na 4 je zajo!

Š: Pán profesor, prosím Vás neviete, kto bude na nás dozerať pri tých písomkách?

P: A čo ja viem, možno sem dovedú nejakého vlčiaka!

Š: Kto?

P: Nie kto, ale čo! Ani ty by si sa vo vode nerozpustila, len rozmočila.

Š: Kedy bude večierka?

P: Keď pani profesorka triedna zachrápe.

Š1: Pichá ma pri srdci.

Š2: Kto?

P: Keby ste si láskavo sadli a držali tú svoju krásnu pusinečku.

P: Ten počítač je z tej vašej diskety celý zblbnutý!

P: U vás je to tu ako v ZOO

P: 150 rokov pre vás, 5 pre počítač.

P: No čo sme, šibi- ribi?

Š: No jasné, mohli sme si myslieť ako to dopadne. To sú celí chlapi – ten Tajovský a Timrava.

P: Aké sú to amorfné (beztvaré) slovné druhy?

Š: Napr. podstatné mená.

P: Hluchí nabudúce dopredu!

P: Pochopila? Ide ti to cez pásku?

P: Napíš to dole, čo to tam tlačíš do umývadla?

Viete, čoho nie je nikdy dosť? Betónu svokre na hrob.

Je tma. Zrazu počujem vŕzganie a tiché kroky. Zapnem svetlo a naskytnol sa mi nezvyčajný pohľad... Dvere skrine boli dokorán a babkin kabát potichu vychádzal z módy. 😊

"Ahoj. Jožko, môžem hovoriť s ockom?" "Otecko je veľmi zaneprázdnený." "Ale to je veľmi dôležité." "Ocko je naozaj veľmi zaneprázdnený."

"A mamička je doma?"

"Áno, a sú tu aj policajti a hasiči."

"A čo dočerta všetci robia?"

"Oni ma hľadajú." 😊

Otázka na rádio Jerevan: "Kofko Somálcov sa vojde do Trabantu?" - "Všetci! 😊

Nikdy nehovorte, že sa niečo nedá, pretože vždy sa nájde iniciatívny blbec, ktorý vie, že sa to nedá, a urobí to! 😊

Pýtali sa Vladimíra Iljiča: "Je lepšie mať ženu, alebo frajerku?" Lenin: "Obidve je fantastické. Žene poviem, že idem za frajerkou, frajerke, že za ženou a ja zatiaľ šup do knižnice." 😊

Lietadlo v katastrofickej situácii. Piloti pošlú letušku, aby pripravila cestujúcich na nevyhnutný koniec. Letuška (veselo so širokým úsmevom na tvári): - Vážení cestujúci, teraz si všetci vyberte pasy a zdvihnite ich vysoko nad hlavy. Výborne! Vidím, že nikomu nechýba cestovný pas... Táák... a teraz si každý otvorí svoj pas na stránke s fotografiou... Máme

to všetci?... Výborne! Teraz tú stránku s fotografiou vytrhnite, skrúťte ju do pevného kornútka a zastrčte si ju do zadku...- No dovoľte!!! - rozčúli sa jeden pasažier - To je trochu príliš!!! - Vysvetlím to tu pánovi, ale možno by to zaujímalo aj ostatných. Ak ma neuposlúchnete tak sa záchranárom budú hrozne ťhbo identifikovať mŕtvolu... 😊

Je to zelené, chlpaté, má to štyri nohy a keď to na teba spadne, tak ťa to zabije. Čo je to? Biliardový stôl. 😊

V bare pristúpi mladík k peknej slečne, ktorá sedí pri pulte sama a spýta sa jej, či ju môže pozvať na pohárik. "Na hotel?!" skríkne slečna. Ostatní hostia spozorneli. Mladík vysvetľuje: "Vy ste ma, slečna, nepochopila. Cheem vás len pozvať na malý drink." "Cheete ma pozvať na hotel?" vykrikuje tá slečna. Ľudia sa otáčajú, mladík červený za ušami, zmätene odchádza. Slečna ho rýchlo dohoní a šepká: "Prepáčte, že som vyvolávala rozruch, ale som študentka psychológie a zaujíma ma správanie ľudí v nečakaných situáciách."

"Čože?!" zakričí mladík na celý podnik. "päťdesiat eur?" 😊

Pýta sa otec sedemnásťročného syna: "Kam ideš, a prečo si so sebou berieš tú baterku?" "Na rande," odpovie synátor. "To ja v tvojich rokoch som žiadnu baterku nikdy nepotreboval," vraví otec. "No, ale sa pozri, čo si si priviedol domov!" 😊

Hovorí černochoch belochovi: - Ja keď sa narodím, som čierny. Keď sa zobudím, som čierny. Keď sa opálím, som čierny. Keď zomriem, budem čierny. No ty, keď sa narodíš, si ružový. Keď sa zobudíš, si biely. Keď sa opáliš, si červený. Keď ti je zle, si zelený. Keď zomrieš, budeš fialový. A ty máš tu drzosť nazývať má farebným? 😊

Prijímacie pohovory na policajtnú akadémiu prebiehajú takto: Je daný otvor trojuholníkového a otvor kruhového tvaru. Adepti dostanú dve telesá, jedno s kruhovým podstavcom a druhé s trojuholníkovým podstavcom. Majú za úlohu vsunúť teleso do správneho otvoru. Na základe výsledkov testu ich potom rozdeľujú na múdrych a silných. 😊

Po lese chodí strašne našťvaný maco. Všade naokolo sneh, mrzne až praská. Medveď tu kopne do jedličky, tam do zajaca, vlkovi hubu rozbije a pritom si mrmle: - No prečo som ja blbec, v septembri tu kávu pil! 😊

Lekár pacientovi: - No tak sme dostali definitívne výsledky vašich testov. Do týždňa ste z nemoenice vonku. - Výborne, ďakujem pán doktor!- Ééé... Vy ste ma nesprávne pochopili... 😊

Ako riešiš konflikty?

1. Tvoj najlepší kamarát ti vynadal pred celou triedou za to, že sa dozvedel posledný o tom, že chystáš veľkú oslavu svojich narodenín.

a) Hráš urazeného a tri dni sa s ním vôbec nebavíš. (1bod)

b) Povieš mu medzi štyrmi očami, že ťa to mrzí a požiadaš ho, aby také veci nabudúce nepretriasal verejne. (2body)

c) Povieš pred všetkými, že ťa to mrzí, ale že zabudnúť občas môže každý. (3body)

2. V triede vznikol spor, či mať stužkovú v hoteli, ktorý je v centre mesta, alebo v lacnejšom motoreste, kde je lepšie prostredie, ale vzniknú problémy s dopravou.

a) Povieš, že ti je to vlastne jedno a nech sa ostatní dohodnú. (1bod)

b) Prikloníš sa na stranu, ktorá je pre teba momentálne výhodnejšia. (2body)

c) Navrhneš všetkým, aby ste sa pokúsili hľadať kompromisné riešenie - že to bude v motoreste a že zabezpečíte dopravu špeciálnym autobusom. (3body)

3. V piatok na obed si sa dozvedel, že tvoj najlepší kamarát ťa ohovára za chrbtom...

a) Prestaneš s ním komunikovať a začneš ho ignorovať. (1bod)

b) Necháš si to cez víkend prejsť hlavou a potom sa rozhodneš, čo urobíš. (2body)

c) Povieš, že nerozumieš jeho správaniu a opýtaš sa ho, čo sa vlastne stalo. (3body)

4. Tvoj dobrý kamarát začne chodiť s tvojou doterajšou priateľkou.

a) Prestaneš s ním komunikovať a čakáš na príležitosť, kedy sa mu budeš môcť nejak pomstiť. (1bod)

b) Povieš svojej doterajšej priateľke, že ťa to mrzí, a že budeš rád, keď sa k tebe vráti. (2body)

c) Povieš mu otvorene, že ťa to zranilo a zaželaš mu, aby s ňou mal pekný vzťah. (3body)

Vyhodnotenie:

4-6 bodov: Často sa ti nedarí riešiť konflikty tak, aby si bol spokojný nielen ty, ale aj ľudia, s ktorými si sa dostal do sporu.

7-9 bodov: Niekedy sa ti podarí nájsť dobrý kompromis a niekedy nie. Si však na dobrej ceste k tomu, aby si konflikty vedel riešiť stále lepšie a lepšie.

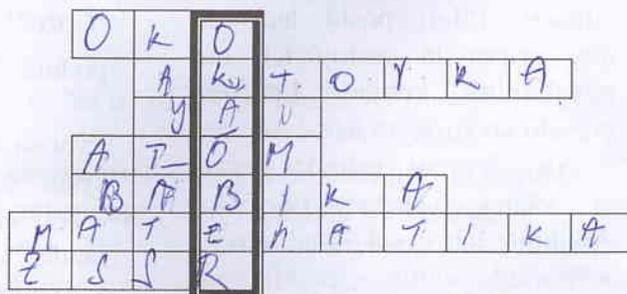
10-12 bodov: Konflikty, ktoré ti život prináša, celkom dobre zvládaš, aj keď to pre teba nie je vždy jednoduché.

Moni

1. orgán zraku
2. školská taška
3. mužské meno
4. základná stavebná časť látok
5. hračka pre dievčatká
6. vyučovací predmet v škole
7. skratka Zväzu sovietskych socialistických republík

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

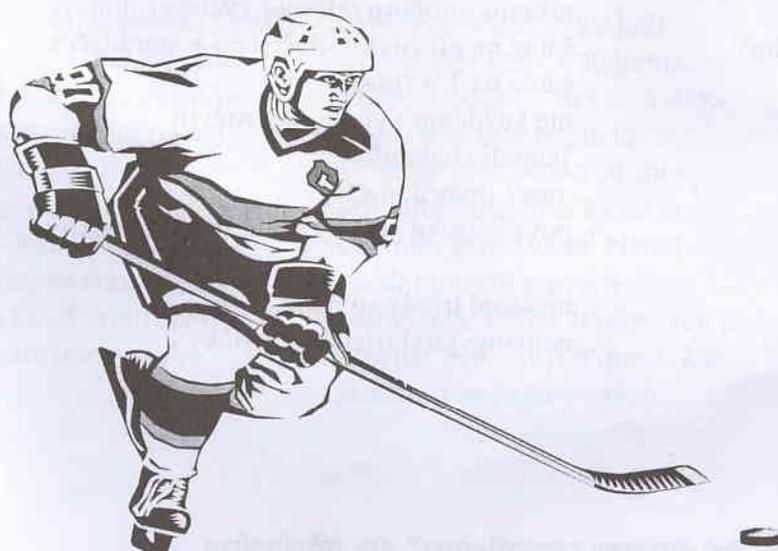
Vážení čitatelia, neuniklo nám, že mnohí z Vás sú telesne veľmi zdatní a inklinujú k športu. Preto sme sa rozhodli zaradiť do časopisu novú rubriku venovanú práve tejto téme. V nej si pravidelne budete môcť prečítať o športových podujatiach v našej škole, o umiestneniach našich športovcov a samozrejme aj rozhovory s nimi. Športovanie prináša množstvo výhod. Okrem toho, že je zdraviu veľmi prospešné, v dnešnej dobe sa dá z neho aj niečo vyťažiť. Posúďte sami!

TOP 10 najlepšie platených Čechov a Slovákov

Alebo prečo sa oplatí neúlievať z ľadu

meno	vek	post	kluby v NHL	plat v USD
Jaromír Jágr	33	pravé krídlo	Pittsburgh 90 - 01, Washington 01-04, NY Rangers 04	8,36 mil
Marián Hossa	26	pravé krídlo	Ottawa 97 - 04, Atlanta 05	5 mil
Pavol Demitra	31	pravé krídlo	Ottawa 93 - 96, St.Louis 96 - 04, Los Angeles 05	4,5 mil
Robert Holík	34	center	Hartford 90-92, New Jersey 92 - 02, NY Rangers 02-04, Atlanta 05	4,25 mil
Patrik Eliáš	29	ľavé krídlo	New Jersey 95	4,18 mil
Robert Lang	34	center	Los Angeles 92 - 96, Boston 97, Pittsburgh 97- 02, Washington 02-04, Detroit 04	3,8 mil
Zdeno Chára	28	obranca	NY Islanders 97- 01, Ottawa 01	3,724 mil
Milan Hejduk	29	pravé krídlo	Colorado 98	3,7 mil
Žigmund Pálffy	33	pravé krídlo	NY Islanders 93 - 99, Los Angeles 99 - 04 Pittsburgh 05	3,5 mil
Martin Sraka	33	ľavé krídlo	Pittsburgh 92 - 95 a 97 - 03, Ottawa 95 -96 NY Islanders 96, Florida 96 - 97, Los Angeles 03 - 04, NY Rangers 05	3 mil

Adelka

19

Usiluj sa, aby si mal to, čo miluješ, inak budeš nútený milovať to, čo máš...

HODNOTÍV - Čo bolo a čo bude...

...školské zvonenie (zobudilo by aj mŕtveho)
...olympijský deň, počas ktorého si zašportovali študenti i profesori
...letné prázdniny
...neskorší nástup do školy (5. septembra)
...seba☺ - sme múdručkí, šikovní. úžasní gymnazisti
...profesorov, ktorí to s nami vydržali na výletoch a exkurziách a budú musieť vydržať aj tento rok
...plastové okná v telocvični

...srbskú návštevu, vďaka ktorej nám nejaké tie hodiny odpadli
...pochvalu Slova od p. riaditeľky v príhovore na konci školského roka
...príchod nových tvárí na naše gymnázium- veľa šťastia prváci a prímania!
...a zároveň VÍTAME NOVÉ PROFESORSKÉ OSADENSTVO, dúfame, že Vás naši študenti budú poslúchať, ale veď my gymnazisti poslúchame vždy, takže s tým nebude veľký problém...☺

Prošli by sme aj bez...

...učebníc v rozklade šalátové vydanie
...zlých známok a vysvedčení
...písomiek, opakovaní, testov a skúšania
...návratu do školy
...koncertu srbských študentov (nič proti, ale nuda je nuda, nabudúce chceme aspoň Ruslanu☺)

...posledných dní školského roka, len sa sedí v triedach, odovzdávajú sa knihy a nálada je pod bodom mrazu
...ocikávaných, občas aj upchatých a nie práve rozvonjavajúcich WC-iek
...zákazu lyžiarskeho výcviku

čo sa mi na škole páči/nepáči???

O.K.

HLAS ĽUDU - ANKETA

K.O.

...prístup profesorov
...bufet
...prostredie
...kolektív
...jedáleň(dobré obedy)
...triedy
...dlhšie prestávky
...všetci ľudia na škole (česť výnimkám)
...niektorí profesori
...WC-ka
...vybavenie labákov
...prítomnosť radiátorov
...farba závesov na oknách v triedach
...dobře odtekajúce umývadlo a veľmi estetický odpadkový kôš
...nástenky
...školské akcie, výlety a exkurzie

...dokiaľ sa nekúri, je v triedach zima ako v ruskej rozprávke
...veľa vyučovacích hodín(stačilo by 5 denne)
...niektorí jedinci ocikávajú a upchávajú WC
...veľa učenia a kníh
...nemôžeme si knihy nechávať v škole v lavici
...vyučovanie začína skoro(mohlo by začínať až o 9:00 hod.)
...nosenie si úboru telesnej výchovy domov
...šatne na prezuvky (tlačienica + smrádeček
...šatne na TV (malé)
...nie každému vyhovujúci rozvrh
...škaredí chalani☺
... nové imatrikulačky
...povyšenecké správanie niektorých žiakov
...niektoré triedy sú malé
...nemáme pred triedami lavičky

20

Nemožno sa znovu zamilovať do niekoho,
koho sme už raz prestali milovať.

Kamarát na správnom mieste

Už sa ani nepamätám, ako dlho poznám Petra Ondrejoviča, Becka. Je to určite už dlhá doba, aby som sa dokázala od neho niečo naučiť. Dôvod, prečo som si zvolila za tému referátu práve jeho, je veľmi jednoduchý. Becko je človek, ktorý prežil a dokázal veľa zaujímavého. Jeho rozprávanie donúti človeka zabudnúť na každodenné starosti, prežívať dobrodružstvo spolu s ním, odísť do ríše snov, do ríše nepoznaného a niečoho vzrušujúceho. Veľmi rada ho počúvam a snívam spolu s ním. Peťo je športovec, cestovateľ, telom i dušou, jeden z tých „bláznov,“ ktorého musí mať niekto tam hore určite rád. Jeho prvé dobrodružstvá začali už v útlom detstve. Spomínal, bolo to práve na jeho narodeniny, keď sa stratil mame v Novom Meste nad Váhom. Ešte predtým mu stihla kúpiť železnú šabľu, a tak sa nebál vyraziť sám domov popamäti peši. Cesta vtedy viedla krásnou čerešňovou alejou. Pamätal si ju dobre, lebo sa raz viezol po nej s mamou na bicykli. Vrátil sa sám domov, jeho mama ho zatiaľ hľadala v meste a „chytala infarktové stavy“, netušila, že Peťo sa vrátil sám domov a už lezie doma po marhuli.

V sedemnástich sa začal venovať horolezectvu. Začali lezecké dobrodružstvá: Tatry, Adršpach v ČR, skaly po celom Slovensku, Juhoslávia, talianske Dolomity, mesiac lezenia v stene Marmoláda, cestovanie stopom po Taliansku, Alpy, Savojské Alpy... Zranenie v roku 1993 bolo Beckovým osudným, znamenalo to koniec jeho výkonnostného horolezectva. Začal sa venovať naplno aj iným radostiam života. Najskôr paraglaidingové lietanie, divoká voda – rafting a neskôr cestovanie - Európa, Južná a Stredná Amerika, dva mesiace v Austrálii, dva mesiace v juhovýchodnej Ázii, dvakrát Etiópia, desaťkrát Venezuela, Peru, Patagónia, Chile, Brazília... Beckovi dáva cestovanie mnoho, je to splnenie jeho detských snov, kus dobrodružstva, ktoré je korením jeho života. Nerád chodí po vyšliapaných cestičkách. Peťov životný sen je spoznať viac takých miest, kde je zachovaný život v tých

pôvodných podobách bez väčšieho dopadu civilizácie. Láka ho čistá príroda, najlepšie bez ľudí, ktorí sú vždy pre prírodu (viac či menej) pohroma. Jeho veľkým chrobákom v hlave je prales, kde žijú nížinné gorily a malé pralesné slony, ako aj malí trpaslíci „Pigmejovia.“ Peťo musí mať veľa anjelov strážnych a jedným z nich je určite jeho mama, ktorá dáva, tam z hora na neho pozor. Becko prežil maláriu, rôzne zlomeniny, alergie, pády a najnovšie ho v Peru uštipol neznámy hmyz medzi očí, kde mu nakládol vajíčka a páni lekári v Trenčíne mali opäť zážitky s Beckom a jeho záhadnými uštipnutiami. Peťo to berie športovo a s veľkou dávkou optimizmu, veď osud nezmeníme. Bolo to pred dvomi rokmi, keď ma vzal prvýkrát na beckovskú skalu, prinútil ma vyliezť 30m, aj keď mi to trvalo dosť dlho, bol na mňa hrdý a ja na seba tiež. Peťo ma naučil bojovať, či už na skale alebo v živote. Naučil ma spoznať silu prírody, zabudnúť na stres, byť šťastnou a naučil ma hlavne vážiť si život taký, aký je. Zažili sme spolu viac dobrodružstiev a toto všetko som si z nich odniesla. Becko je kamarát na správnom mieste.

Michaela Kováčiková, 2.D

Novomestský surrealizmus

1.

Chcela by som si opísať slovenčinu
Práve som dojedol
Stretnutí na vrchole útesu krásy
Dnes je ale krásny deň
Prst blúdi po mape
Spoznať seba samého
Práve sa strašne nudím
Zrobený sť a človek v poli
Oči sť a hlboká studňa
Aby sa ľudstvo uvedomilo
Do hlbín
do hlbín do vody...
Jak spanilý kúdoľ mŕtvol
Slnko sa cez okno usmieva
Vonku je tak krásne
a ja by som tam chcela byť tiež
Nikom z nás sa nechce učiť
Čas ide strašne pomaly
Vonku je krásne a je škola - to je škoda
Mám plnú hlavu myšlienok...

2.

Konečne smiem novou básňou začať
Aký je svet veľký
Som smädná a mám prázdnu fľašku
Pozor
Neviem na čo to znovu robíme
Nechápem to
A Ivana len hľadá a hľadá
Ťažké vína osudov sa penia za úsmev vykúpenia
Vietor sa valí dolu tichým prázdny m údolím
Myšlienky mi bežia naďaleko
Zajtra bude krásny deň
Veverička sedí na strome a lípe oriešky
Zajtra je už konečne pistol
Na stole leží papier planých myšlienok
Nikto nevie ako nenávidím
Pozeráš nikam
A to je koniec...

kolektív 3.C

Dokonalá krajina USA

Ako už iste vieme, USA sú zrejme najvyspelejšou krajinou na zemi. Aspoň podľa môjho názoru, ktorý je ovplyvnený mojím pobytom práve tam.

Na zážitky odtiaľ nikdy nezabudnem, a tak sa rád, s vami o ne podelím.

Začalo sa to tak, že sa ma rodičia spýtali, či nechcem ísť do USA. Myslel som, že žartujú, ale opak bol pravdou. O pár mesiacov som už sedel v lietadle – smer USA. Prvé tri dni sme bývali vo Washingtone D.C. – navštevovali sme historické pamiatky (Biely dom, Washingtonská kapitola, Cintorín padlých vojakov), ale i známe reštaurácie napr. Hard rock Cafe. Jedli sme zvyčajne v MC Donalde, alebo v hoteli. Po týchto dňoch sme konečne leteli do našich hosťovských rodín. „Moja“ bývala v štáte Louisiana (juh štátu Alabama). Spočiatku som mal jazykové problémy, ale po pár týždňoch som už rozumel takmer všetkému.

Do školy som nastúpil 2 dni po mojom príchode. Školský systém tam je úplne odlišný od nášho. Ráno sa začínalo o 7,30 a končilo o 14,20 hod.

Vyučovacia hodina mala 90 min. Žiaci mali na výber, čo sa budú učiť a učivo bolo neporovnateľne ľahšie. Dokonca sa mohlo na hodinách aj spať. Ja som v prvom polroku študoval English II. (2.

stupeň zo 4), Art (Výtvarná výchova), Family and Consumer science (môj obľúbený predmet, kde sa učilo šiť na šijacích strojoch, variť pizzu, sušienky, omeletu,...). V 2. polroku som si však zvolil biológiu, chémiu, fyziku a americký dejepis (ten bol aj s angličtinou povinný). Zažil som aj Halloween, Christmas a Thanksgiving day. Absolvoval som 2 výlety. Prvý do New Orleans – kolísky jazzu. Je to významné prístavné mesto. Typickým jedlom je tu morská zmes - krevety, rôzne slimáky,... Druhý výlet bol do Dallasu. Cítil som sa tu ako z rozvojovej republiky, hlavne kvôli veľkosti mesta a bohatstvu ľudí. Tu ma najviac zaujal zábavný park – Six flags. Život v Amerike je veľmi odlišný od nášho - mnohí Američania nevedia ani variť – ich stravovanie je rozdelené na polotovary, fast-food, konzervované jedlá a jedlá z reštaurácií; cez zimu nenájdete sneh; sú tu novovybudované kostoly (domáce kiná, biliardové stoly, obývačkové nábytky, niektoré aj s basketbalovými halami vo vnútri), menšia nezamestnanosť, povolenie samostatne šoférovať už od 16-tich; vyššia finančná úroveň... Na záver už len dodávam - tento pobyt sa oplatí zažiť. Vrelo odporúčam!

Pavol Podmajerský SEP

22

Šanca

I keď tá pravá príde v živote len raz,
je ako tajomstvo naplnené množstvom krás.
Je to skúška, ktorá dopredu nás ženie,
pocit, čo bezmocným vždy dáva perie.

Len v nej kus nádeje sa skrýva,
myšlienka, ktorá do duší hlboko sa vrýva.
Viera v lepšiu budúcnosť bez starostí a problému
Veľká mocná sila, bez kráľovstva a emblému.

Marián Mojžiš, 2. B

Láska

Čo je to vlastne láska?
Pre niekoho krásny sen,
pre iného hlúpa pretváрка a maska.
Žijeme s ňou každý deň,
no predsa len: každý ju nenájde.

Jeden povie ti: mám ťa rád
a myslí to vážne,
no iný sa chce len hrať
a nebude ti s ním krásne.

Tí, čo chcú ju rozdávať,
nájdu ju,
no, tí, čo chcú sa iba hrať,
sklamaní budú.

Lásku si treba vážiť,
ak si ju chceš udržať,
až potom ju môžeš zažiť
a vo dvojici všetko prežívať.

Martina Sláviková, 2. B

Domov

Niekedy stačí tak málo,
aby ťa slnko na duši hrialo...
Malý domček v úzadí skrytý,
tam, kde kohút už len dobré ráno dáva,
tam, kde sliepka so svojimi kuriatkami
z kurína vstáva.

Domov,
slovo, ktoré v sebe takú moc,
žiari ako tá najjasnejšia hviezda,
ako maják nádeje,
vždy,
najmä však cez temnú noc.

Púť životom je veľa krát trnistá,
cesta do rodného domu úzka a kamenistá.
Ten rytier, domov, chráni nás pred zlým a nešťastným.
Je to hniezdo plné lásky a pokoja
tu sa vždy naše rany zahoja...

Je to hniezdo plné lásky a pokoja,
tu sa vždy naše rany zahoja...

Jablká, sad, škoric
v zime, keď ťa mráz vyštípe na líca.
Drevená kuchynka so sviecou na stole,
otec a matka, čo modlí sa v kostole.
Krásna vôňa kuchynkou sa šíri
a dieťa, čo drží kus sladkého koláča
od šťastia celé zapýri sa.

Zlatisté slnko za obzor zapadá
tmavá noc na kraj pomaličky zosadá.
v diaľke vyčnieva vysoký strom
A za ním najútulnejší, plný tepla,
Lásky a matinej náruče,
ten najkrajší dom.
Domov.
Najlepší zo všetkých domovov...

Ad'a